

بررسی صدمات ناشی از ضربه حاد به سر بر حسب عدد در Bispectral Index بیماران دارای تمایل مکانیکی

آنلاین: ۱۳۹۴/۰۱/۲۴

پذیرش: ۱۳۹۳/۱۲/۱۰

دربافت: ۱۳۹۳/۰۸/۱۴

چکیده

زمینه و هدف: مانیتور Bispectral Index (BIS) در ترمومای سر جهت ارزیابی هوشیاری استفاده می‌شود. هدف مطالعه بررسی همخوانی BIS با نوع و محل ضایعه سر در بیماران ترمومای سر ایستو، در بخش مراقبت‌های ویژه بود.

روش بررسی: این مطالعه مقطعی (cross-sectional) در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان رسول اکرم (ص) تهران از مهر ۱۳۹۲ تا تیر ۱۳۹۳ انجام شد، که در آن بیماران ترمومای حاد سر، بالای ۱۵ سال، پس از تعیین معیارهای ورود و خروج بررسی شدند. عدد آپاچی روز اول پست‌تری و آزمایشات، جهت تعیین جمعیت مورد مطالعه، ارزیابی اولیه و تخمین پیش‌آگهی ثبت شد. پس از ثبت متغیرهای اصلی یعنی نوع و محل آسیب مغزی و BIS (شش عدد BIS هر روز به فاصله یک ساعت)، میانگین BIS روزانه و مجموع محاسبه شد. ارتباط BIS با نوع ضایعه سر Subdural hematoma و وجود یا نبود ضایعه فرونتال ارزیابی شد.

یافته‌ها: ۲۱ مرد و ۹ زن با میانگین سنی 43.6 ± 18.9 سال در مطالعه حاضر شرکت داشتند. میانگین BIS بیماران در روزهای یک تا سه به ترتیب $41/86$ ، $40/82$ ، $41/23$ ، $40/82$ با انحراف استاندارد $7/38$ ، $7/28$ ، $8/6$ بود. میانگین BIS روزانه و مجموع، در بیماران با یا بدون صدمه فرونتال ارتباط آماری معناداری نداشت. (P به ترتیب 0.0507 ، 0.0529 و 0.0729). میانگین BIS در روزهای دوم و سوم در ضایعات مختلف با هم اختلاف معناداری داشت (P در روز دوم و سوم به ترتیب 0.026 و 0.04).

نتیجه‌گیری: در بیماران ترمومای حاد سر ICU، انواع صدمات سر که پیش‌آگهی متفاوتی دارند، با احتمال محدوده‌های اعداد BIS متفاوتی دارند. وجود یا نبود ضایعه فرونتال ارتباطی با میانگین BIS بیماران ندارد.

کلمات کلیدی: ICU، ترمومای سر، BIS، لوب فرونتال.

امید مرادی مقدم*

محمد نیاکان لاهیجی^۱ولی‌الله حسنی^۱، فرید کاظمی گزیک^۲احسان فرازی^۱

۱- گروه مراقبت‌های ویژه، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.

۲- گروه جراحی مغز و اعصاب، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.

نویسنده مسئول: تهران، خیابان ستارخان، بیمارستان

حضرت رسول اکرم (ص)، دفتر گروه بیهوشی

تلفن: ۰۲۱-۶۶۵۰۹۰۵۹

E-mail: moradimoghadam@yahoo.com

مقدمه

گروه طبی Aspect (Aspect Medical Systems Inc., Newton, MA, USA) بررسی‌های گستردگی را بر روی نوار مغز (EEG) با تلاش در جهت استفاده از آن برای اندازه‌گیری عمق بیهوشی شروع کرد. مانیتور EEG گروه Aspect یا شاخص دو طیفی Bispectral index (BIS)، تأثیر داروهای بیهوشی در روی مغز، به خصوص تأثیر هیپنوتیک را به صورت عدد نشان می‌دهد. سایر نمونه‌های ساخته شده از همان اصول دستگاه Aspect پیروی کرده‌اند. در سال ۱۹۹۶ سازمان غذا و داروی ایالات متحده امریکا (FDA) BIS را برای

بی‌شک یکی از ارزیابی‌های حیاتی و مهم که باید برای همه بیماران ترمومای در بخش‌های مختلف بیمارستانی به عمل آید ارزیابی و اندازه‌گیری سطح هوشیاری و میزان خواب آلودگی بیماران است.^۱ در جهت ایجاد یک وسیله عینی، کمی و فیزیولوژیک اندازه‌گیری کارکرد مغزی، پردازش امواج الکتروانسفالوگرافی (EEG) توسط Sigl^۲ و همکارانشان بررسی شد.^۳ در دهه ۱۹۹۰ میلادی Rampil

آلکالوز)، نارسایی کبد و کلیه، تشنج و آنسفالوپاتی آنوكسیک شدند از مطالعه خارج گردیدند.^۴

مشخصات بیماران شامل سن و جنس، محل و نوع ضایعه بر اساس CT-scan سر، همچنین داده‌های آزمایشگاهی آنان شامل قند خون (BS)، تست‌های کلیوی (Cr، BUN)، آزمایشات کبدی (Albumin، INR، PTT، PT، Billirubin، SGPT، SGOT) الکتروولیت‌های سرم (Ca، Mg، K، Na)، گازهای خونی (pH، O2Sat، HCO3، PO2، PCO2)، سلول‌های خون (CBC) ثبت شد. عدد آپاچی بیماران در روز اول بستره با توجه به ماهیت بحرانی بیماران بستره در بخش مراقبت‌های ویژه و جهت ارزیابی اولیه و تخمین پیش‌آگهی بیماران ثبت شد. بیماران در سه روز ابتدای بستره هر روز به مدت شش ساعت هر ساعت توسط فردی غیر از مجریان طرح، جهت کورسازی (Blinding) (مطالعه، مورد BIS™ complete 2-channel monitor, 4 electrode sensor (Covidien, Boulder, USA) ارزیابی با

از شش ساعت پیش از شروع مانیتورینگ با BIS تجویز داروی سداتیو بیماران قطع شد و در طی مانیتور کردن بیمار، در صورت ایجاد مشکل به علت قطع داروی سداتیو، به سرعت داروی بیمار پس از ارزیابی علت، تجویز شده و بیمار از مطالعه خارج گردید. همچنین درد (مخدر) بیماران با دوز حداقل برای کنترل درد در صورت نیاز تجویز می‌شد.

پس از ثبت متغیرهای اصلی یعنی نوع و محل آسیب مغزی، و عدد BIS (شش عدد برای BIS در هر روز)، عدد میانگین هر روز و میانگین BIS مجموع محاسبه شد. ارتباط نوع ضایعه سر بر اساس CT-scan مغز (خونریزی اپیدورال، خونریزی ساب دورال، زیر عنکبوتیه، داخل نسج مغزی، داخل بطئی و آسیب منتشر آکسونی) با عدد BIS در این مطالعه مورد ارزیابی قرار گرفت.

از آنجا که حسگر BIS به قسمت پیشانی (فرونتال) بیماران متصل می‌شود (برخلاف بررسی کامل با EEG که امواج مغزی را از قسمت‌های مختلف سر دریافت می‌کند) و نیز با توجه به اینکه اکثر بیماران وارد شده در این مطالعه دچار چند نوع ضایعه در قسمت‌های مختلف سر شده بودند، بیماران بر اساس CT-scan به دو دسته دارای ضایعات قسمت فرونتال و بدون ضایعات قسمت فرونتال تقسیم

مانیتور کردن اثر داروهای بیهوشی بر روی مغز مورد تأیید قرار داد.^۴ مانیتور BIS برای مانیتور سطح هوشیاری و تیتره کردن داروهای خواب‌آور در اتاق عمل ایجاد شد و می‌تواند از بیداری حین جراحی جلوگیری کرده و باعث بهینه کردن تجویز داروهای خواب‌آور شود.^۵ بررسی‌های فراوانی در بیماران ترومای مغزی همخوانی بین معیارهای ردبهندی بالینی کاهش سطح هوشیاری و BIS را نشان داده است.^{۶-۹} BIS بیشتر توسط حسگر (سنسور) متصل به یک طرف پیشانی ثبت می‌شود^{۱۰} و این سوال را به ذهن می‌آورد که آیا BIS در صدمات نواحی دیگر مغز از دقت کافی برخوردار است؟

بررسی‌های زیادی برای ارزیابی ارتباط BIS با نوع و محل ضایعه سر در بیماران انجام نشده است، از این‌روی ارزیابی این مساله مشکل می‌باشد و قابل استفاده بودن BIS را در صورت استفاده از محل آناتومیک دیگر حسگر به جزء فرونتال چپ ارزیابی کرده‌اند.^{۱۱-۱۳}

با توجه به این موارد و وجود تفاوت در نحوه انجام این پژوهش و عدم وجود داده‌های قطعی در مورد کارآیی BIS برای استفاده در انواع و محل‌های متفاوت آسیب سر، مطالعه حاضر با هدف ارزیابی ارتباط اعداد به دست آمده با مانیتور BIS در بیماران با یا بدون صدمات قسمت فرونتال مغز و همچنین در صدمات پاتوزنیک مختلف مغز با پیش‌آگهی‌های متفاوت، انجام گردید.

روش بررسی

مطالعه حاضر از نوع مطالعات مقطعی (cross-sectional) بود که از مهر تا تیرماه ۱۳۹۳ در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص) تهران انجام شد.

با توجه به اینکه این نوع روش بررسی در مورد ارتباط بین وجود یا عدم وجود آسیب لوب پیشانی، با عدد BIS در بیماران ترومای حاد سر تاکنون انجام نشده است، حجم نمونه به تعداد ۳۰ بیمار زن و مرد بالای ۱۵ سال، دچار ضربه حاد سر و ایتوبه، بدون پیشینه شناخته شده اختلالات بینایی یا شنوایی، اختلالات نورولوژیک، بدون عقب ماندگی ذهنی یا ضایعه جلدی و لاسراسیون پیشانی، مورد ارزیابی قرار گرفتند. بیمارانی که در حین مطالعه احتیاج به شل کننده عضلانی پیدا کردند و همچنین دچار ناپایداری علایم حیاتی، هیپوکسمی، اختلالات الکتروولیتی و بیوشیمی، گازهای خون شریانی (اسیدوز و

روزانه هر بیمار در هر سه روز محاسبه شد. کمترین و بیشترین میانگین روز اول ۳۰ بیمار به ترتیب $23/17$ و $60/67$ و میانگین تمام اعداد BIS ۳۰ بیمار در روز اول $41/86 \pm 7/38$ با انحراف استاندارد برابر $7/38$ بود. به همین ترتیب کمترین و بیشترین میانگین روز دوم ۳۰ بیمار به ترتیب $19/5$ و $54/33$ و میانگین تمام اعداد BIS ۳۰ بیمار در روز دوم $40/822 \pm 7/28$ بود. کمترین و بیشترین میانگین روز سوم ۳۰ بیمار به ترتیب $21/33$ و $55/67$ و میانگین تمام اعداد BIS ۳۰ بیمار در روز سوم $41/223 \pm 8/6$ بود.

مقایسه بین اعداد BIS بیماران با وجود یا عدم وجود ضایعه لوب فرونتال: هفت بیمار از ۳۰ بیمار مورد مطالعه ما به نوعی صدمه ترماتیک در عکس CT-scan سر در ناحیه لوب پیشانی (فرونتال) داشتند. ۲۳ بیمار دارای آسیب در قسمت‌های دیگر سر (آهیانه، گیجگاهی، پس سری) به جز لوب پیشانی بودند (جدول ۱). میانگین ($\pm SD$) همه اعداد BIS در بیمارانی که صدمه در لوب پیشانی داشتند برابر $47/8 \pm 8/79$ بود. همچنین میانگین همه اعداد BIS در بیمارانی که هیچ نوع صدمه‌ای در لوب پیشانی در لوب پیشانی داشتند برابر $41/5 \pm 5/14$ با ($SD=5/14$) بود بر اساس نتایج ما میانگین BIS در روزهای اول تا سوم و میانگین مجموع در بیمارانی که هیچ آسیبی در قسمت فرونتال نداشتند با بیمارانی که به نوعی صدمه لوب فرونتال در CT سر آنها مشهود بود ارتباط آماری معناداری نداشت. (P به ترتیب برابر $0/507$, $0/661$, $0/529$ و در مورد BIS مجموع برابر

شدند. به این ترتیب قابل استفاده بودن یا نبودن مانیتور BIS در خدمات قسمت فرونتال مغز مورد ارزیابی قرار گرفت. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از SPSS software, version 19 (SPSS, Inc., Chicago, IL, USA) در آنالیز توصیفی از شاخص‌های آماری فراوانی، درصد فراوانی، میانگین، و انحراف معیار استفاده شد. برای مقایسه متغیرهای کیفی از Student's t-test و برای مقایسه متغیرهای کمی از Chi-square test استفاده شد. $P < 0.05$ معنادار در نظر گرفته شد.

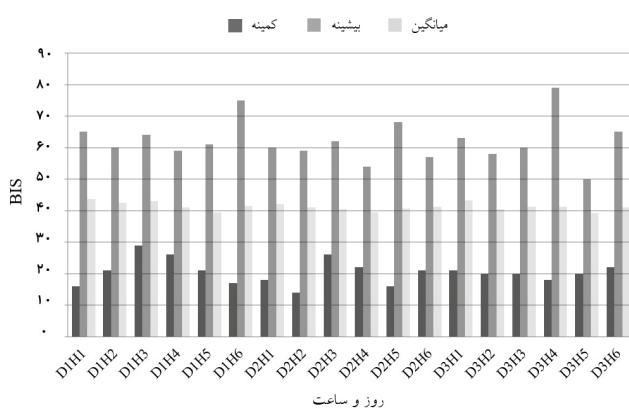
یافته‌ها

مشخصات بیماران و داده‌های به دست آمده از آنها: تعداد کل بیماران وارد شده در مطالعه ما ۳۰ مورد شامل ۲۱ مرد (۷۰٪ موارد) و ۹ زن (۳۰٪ موارد) و حداقل سن بیماران ۱۷ سال و حداکثر آن ۸۰ سال بود. میانگین سنی ($\pm SD$) همه افراد شرکتکننده در مطالعه (Standard Deviation, SD) $43/6 \pm 18/96$ برابر $18/96$ بود. عدد آپاچی (APACHE II) تمام ۳۰ بیمار در روز اول بسترهای ثبت شد. کمترین عدد آپاچی بیماران ۱۳ و بیشترین آن ۲۳ بود. میانگین ($Mean \pm SD$) عدد آپاچی $17/6 \pm 17/6$ بیمار برابر $17/6$ و برابر $2/815$ بود.

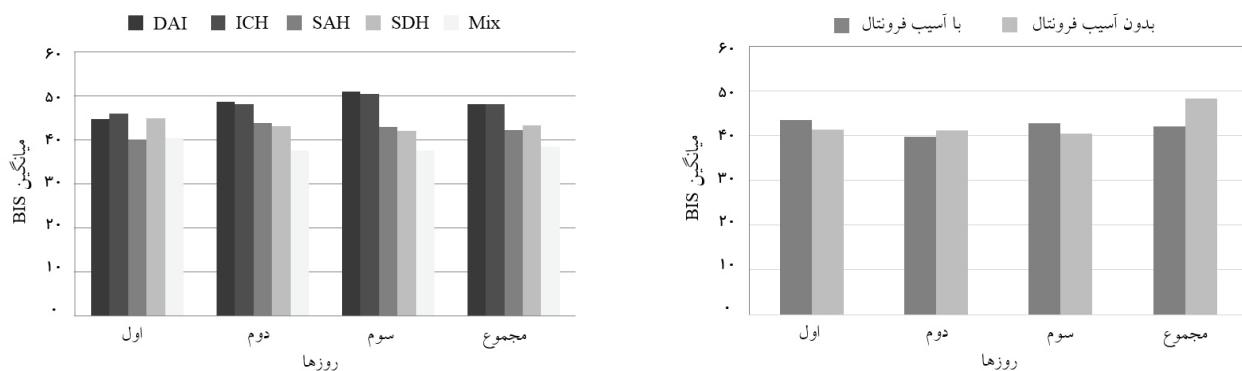
در مطالعه ما بیماران فقط در مدت سه روز ابتدای بررسی پیگیری شدند اما جهت خارج شدن عواملی که احتمال تغییر دادن سطح هوشیاری و BIS را دارند، بیمارانی که دچار اختلال آزمایشگاهی در حین بررسی شدند مانند ناپایداری عالیم حیاتی، هیپوکسمی، اختلالات الکتروولیتی و بیوشیمی، گازهای خون شریانی، نارسایی کبد و کلیه از مطالعه خارج گردیدند.

همچنین در مطالعه ما جهت خارج شدن اثر عوارضی که در اثر بسترهای طولانی معمولاً در بیماران و به خصوص در بیماران ترمومایب (Ventilator associated pneumonia) یا سپسیسیس، بیماران در سه روز ابتدای پذیرش و هنگامی که هنوز این عوارض در بیماران ایجاد نشده است مورد پایش با BIS قرار گرفتند.

BIS بیماران در سه روز ابتدای بسترهای روزانه و هر روز به مدت شش ساعت هر یک ساعت ثبت می‌شد. میانگین شش عدد BIS

نمودار ۱: میانگین، حداقل و حداکثر BIS هر ساعته ۳۰ بیمار در سه روز = DIH1 = روز اول، ساعت اول، BIS = Bispectral Index (شاخص دو طبقه)

نمودار ۳: میانگین اعداد BIS روزانه در هر سه روز و میانگین مجموع سه روز به تفکیک نوع آسیب سر.

BIS=Bispectral Index, SDH: Subdural Hemorrhage, SAH: Subarachnoid Hemorrhage, ICH: Intracerebral Hemorrhage, DAI: Diffuse Axonal Injury

بر اساس اطلاعات بیماران و با بررسی آماری با روش ANOVA میانگین اعداد BIS در روزهای دوم و سوم در نوع ضایعات مختلف با هم اختلاف معناداری داشت (P در روز دوم و سوم به ترتیب 0.026 و 0.04).

نمودار ۴: میانگین اعداد BIS روزانه در هر سه روز و میانگین مجموع سه روز به تفکیک محل آسیب سر (وجود یا عدم وجود آسیب در لوب فرونتال (پیشانی)).

بر اساس اطلاعات بیماران و با بررسی آماری با آزمون Student's t-test، میانگین BIS روزانه و میانگین BIS مجموع در بیماران بدون آسیب فرونتال با بیماران با صدمه فرونتال ارتباط آماری معناداری نداشت. (P در روزهای یک تا سه به ترتیب 0.529 ، 0.661 و 0.507 و در مورد BIS مجموع 0.729).

جدول ۱: محل کالبد شناختی آسیب

محل کالبد شناختی آسیب	تعداد	درصد
پیشانی	۳	%۱۰

جدول ۲: انواع آسیب‌های واردہ به سر در اثر ضربه

نوع آسیب واردہ به سر	تعداد	درصد
DAI	۳	%۱۰
ICH	۲	%۶.۷
SAH	۳	%۱۰
SDH	۴	%۱۳.۸

SDH: Subdural Hemorrhage, SAH: Subarachnoid Hemorrhage, ICH: Intracerebral Hemorrhage, DAI: Diffuse Axonal Injury

عنکبوتیه (Subarachnoid hemorrhage, SAH) و له شدگی (Contusion)، به جای استفاده از چندین متغیر، از یک متغیر استفاده شد (جدول ۲). پس از انجام محاسبات آماری مشخص شد که میانگین اعداد BIS در روزهای دوم و سوم در نوع ضایعات مختلف

ارزیابی ارتباط BIS با نوع ضایعه مغزی: با توجه به تنوع و تعدد انواع ضایعات در بیماران مختلف، در بیمارانی که دو یا بیشتر از انواع صدمات در سر داشتند (به عنوان مثال وجود همزمان خونریزی زیر سخت شامه (Subdural hemorrhage, SDH) (خونریزی زیر

سری در اعمال نوروسرجری، که همخوانی دو ناحیه را ثبت کردند نام برد. همچنین در مطالعه‌ای توسط Nelson و همکارانش^{۱۳} سنسور فرونتال با سنسور پل بینی و زیر چشم در اعمال جراحی اعصاب مقایسه شده که تغییر بارزی را بین دو محل مشاهده نکردند. هر چند در مطالعات چاپ شده در پایگاه‌های داده‌ها در مورد مقایسه BIS در صدمات قسمت‌های آناتومیک مختلف مغز، پژوهشی مشابه ما به چاپ نرسیده است، اما در مقالات چاپ شده در مورد ارزیابی تفاوت‌های BIS در صدمات نیمکره‌ای، نتایج مشابه با نتایج ما دیده می‌شود.

Cottenceau و همکارانش پژوهشی انجام دادند که در آن از BIS در بیماران ضربه سر که چار فشار بالای داخل کراییل مقاوم بودند، برای تنظیم انفوژیون باریتیورات استفاده شده است.^{۱۰} هدف این مطالعه ارزیابی تفاوت در BIS بین دو نیم کره مغز در دو گروه بیماران یعنی بیماران چار آسیب یک طرفه فرونتال و بیماران چار آسیب متشر مغز بود.

این پژوهشگران در یک مطالعه آینده‌نگر یک مرکزی در ۲۴ بیمار چار ضربه سر تحت درمان با باریتیورات، شامل ۱۳ بیمار با آسیب یک طرفه پیشانی و ۱۱ بیمار چار آسیب متشر مغز، همزمان BIS و EEG را به مدت یک ساعت ثبت کردند. هدف مانیتورینگ عدد BIS به دست آمده از لوب فرونتال چپ بین ۵ و ۱۵ بود. آنان به این نتیجه رسیدند که علیرغم اینکه آسیمتری در عدد BIS در بیماران چار ضربه مغز با هر نوع آسیب رخ می‌دهد، در اکثر این بیماران که دوز بالای داروی آرامبخش دریافت کرده‌اند، تفاوت بالینی معناداری پیدا نشد.

بنابراین نتیجه گرفتند مانیتور BIS یک طرفه در بیماران آسیب ضربه‌ای مغز برای مانیتور انفوژیون باریتیورات احتمالاً کافی می‌باشد به شرط آنکه وجود همخوانی بین BIS و EEG به صورت مرتباً بررسی شود. در بررسی دیگری که توسط Heller و همکارانش انجام شد، در هشت بیمار تشنجی یکی از نیمکره‌های مغز با تزریق باریتیورات کوتاه اثر غیرفعال گردید.^{۱۴} در هر نیمکره، دو نوار BIS در دو سمت فرونتال جداگانه ثبت گردید. با تزریق آثیوگرافیک در داخل هر شریان کاروتید داخلی همی پارزی برای بیماران ایجاد شد. تزریق باریتیورات داخل هر کدام از شریان‌های کاروتید داخلی هیچ تفاوتی بین اعداد BIS چپ با راست ایجاد نکرد. با تکرار تزریق و

با هم اختلاف معناداری دارد (P در روز دوم و سوم به ترتیب ۰/۰۲۶ و ۰/۰۴).

میانگین BIS بیماران در روزهای دوم و سوم در DAI (به ترتیب $48/72 \pm 2/87$ و $51 \pm 2/80$) از همه ضایعات بیشتر بود. بیمارانی که چند نوع آسیب در سر در اثر ترومای داشتند کمترین میانگین BIS را داشتند (میانگین $(\pm SD)$ در روزهای دوم و سوم به ترتیب $37/62 \pm 6/5$ و $37/72 \pm 8/3$ با SD برابر $6/54$ و $8/33$). پس از بیماران با چند آسیب در سر، کمترین BIS مربوط به بیماران با SDH بود (میانگین در روزهای دوم و سوم به ترتیب $43/2 \pm 7/33$ و $42/0 \pm 7/83$ با SD برابر $7/33$ و $7/83$ (نمودار ۳).

بحث

پس از انتخاب بیماران و ثبت ویژگی‌های بالینی و آزمایشگاهی و همچنین ثبت هر ساعته BIS بر اساس روش کار، مطابق اطلاعات مربوط به بیماران و با استفاده از روش‌های آماری اقدام به ارزیابی اهداف مطالعه شد. با توجه به اینکه BIS توسط یک الکترود یک طرفه فرونتال ثبت می‌شود،^{۱۰} بیماران ما بر اساس محل آسیب سر به دو دسته چار آسیب فرونتال و بدون آسیب فرونتال تقسیم شدند. بر پایه نتایج مطالعه حاضر، میانگین BIS در سه روز و میانگین BIS مجموع در بیمارانی که هیچ آسیبی در قسمت فرونتال نداشتند با بیمارانی که به نوعی صدمه لوب فرونتال در CT-scan آنها مشهود بود ارتباط آماری معناداری نداشت. البته همه بیماران ما که در اثر ترومای آسیبی به ناحیه فرونتال آنها وارد شده بود، آسیب دو طرفه فرونتال داشتند و این در حالی است که حسگر BIS فقط در سمت چپ پیشانی بیماران مطالعه ما نصب شده بود. بررسی‌های زیادی برای ارزیابی ارتباط BIS با محل ضایعه سر در بیماران انجام نشده است، از این‌روی ارزیابی این مساله مشکل می‌باشد. اکثر پژوهش‌های موجود به گونه‌ای است که قابل استفاده بودن BIS را در صورت استفاده از محل آناتومیک دیگر به جز فرونتال چپ جهت چسباندن حسگر BIS ارزیابی کرده‌اند.^{۱۱-۱۳}

از آن جمله می‌توان به پژوهش Brown و همکارانش جهت مقایسه اعداد BIS فرونتال و Auricular (در محل گوش)^{۱۱} یا بررسی و همکارانش^{۱۲} جهت مقایسه اعداد BIS فرونتال و پشت

هیپوکسمی، اختلالات الکتروولیتی و بیوشیمی، گازهای خون شریانی، نارسایی کبد و کلیه از مطالعه خارج گردیدند. همچنین در مطالعه ما جهت خارج شدن اثر عوارضی که در اثر بستره طولانی معمولاً در بیماران و به ویژه در بیماران ترومایی ایجاد می‌شود، مانند پنومومی وابسته به ونتیلاتور یا سپسیس، بیماران در سه روز ابتدای پذیرش و هنگامی که هنوز این عوارض در بیماران ایجاد نشده است مورد پایش قرار گرفتند. علاوه بر این بیمارانی که بستره طولانی تر از چند روز دارند معمولاً نیاز به داروهایی پیدا می‌کنند که احتمال اثر آنها بر BIS وجود دارد، مانند داروهای هیپنوتیک^{۱۹-۲۵} که سبب کاهش و کاتکول آمین‌ها^{۲۶-۲۷} و آمینوفیلین^{۲۸} که سبب افزایش BIS می‌شوند. بیماران ما به جز مخدر تحت تجویز این نوع داروها قرار نداشتند.

در مطالعه ما به علت اینکه تجویز نکردن عدمی داروی ضد درد به بیماران نیازمند غیراخلاقی بود، حداقل دوز مخدر مورد نیاز به تعدادی از بیماران که احتیاج پیدا کردن تجویز شد، با این وجود گاهی مشاهده شد که تحريكات ناخواسته در محیط ICU سبب تحريك موقتی BIS می‌شود. در یک مطالعه در افراد داوطلب که تحت تجویز ترکیبات و دوزهای مختلفی از پروپوفول و رمی فتائیل قرار گرفتند، افراد تحت درجات افزایش یابنده تحريك (فراخاد، تکان دادن، لارنگوسکوپی) قرار گرفتند.

پژوهشگران نتیجه گرفتند که BIS، غلظت اندازه‌گیری شده داروها و غلظت پیش‌بینی شده دارو (Predicted drug concentrations) همه احتمال پیشگویی (Prediction probability) بسیار خوبی با هیپنوز (Hypnosis) داشتند. در عین حال به ندرت هرچند بیماران ما تحت تحريكات شدید مانند لارنگوسکوپی، تزریق عضلانی یا الکتروکوتربی نبودند ولی برخی عوامل خارج از کترول وجود دارد که بر پایه برخی منابع سبب تغییر در BIS می‌شود. از این عوامل می‌توان به درجه حرارت اشاره کرد که می‌تواند سبب افزایش،^{۳۰} کاهش،^{۳۱} بدون تغییر^{۳۲-۳۴} و تغییرات متغیر^{۳۴} شود. Riess و همکاران یک ارتباط نسبی بین تغییرات درجه حرارت و BIS در بیماران ICU نشان دادند.^{۳۵} صدا در اتاق عمل در سطوح بیشتر از هشتاد دسی بل (dB) سبب افزایش^{۳۶} و در ICU بین ۵۵ تا ۷۰ dB هیچ اثری بر BIS نداشت.^{۳۷} مطالعات در سطوح کوچک نشان‌دهنده کاهش تدریجی BIS با پیشرفت مراحل خواب است به جز حین

پس از خواب آلود شدن بیمار، BIS دو طرف، با هم شروع به کاهش کردند. محققین نتیجه گرفتند مانیتور BIS توانایی تشخیص تغییرات نیمکره‌ای یک‌طرفه در بیماران را ندارند. علیرغم تشابه نتایج به دست آمده در این مطالعات نکته قابل توجه این است که این نوع بررسی در مطالعه ما با مطالعات دیگر به چاپ رسیده که در آنها محل حسگر BIS تغییر داده می‌شود یا اختلاف بین دو نیمکره ایجاد می‌شود، تفاوت‌های ساختاری و نیز در روش‌های اجرا دارد. افزون بر آن روش‌های گزارش اعداد BIS توسط پژوهشگران نیز بین مطالعات یکسان نیست (ثبت یک عدد برای BIS یا میانگین در یک دوره زمانی خاص که این دوره‌های زمانی نیز بین مطالعات مختلف متفاوت‌اند، یا ثبت مقادیر پایه برای (BIS).

بر اساس نتایج مطالعه حاضر، میانگین اعداد BIS در روزهای دوم و سوم در نوع ضایعات مختلف که معمولاً پیش‌آگهی‌های متفاوتی دارند، با هم اختلاف معناداری دارد (P در روز دوم و سوم به ترتیب ۰/۰۲۶ و ۰/۰۴). میانگین BIS بیماران در روزهای دوم و سوم در DAI (به ترتیب ۴۸/۷۲ و ۵۱) از همه ضایعات بیشتر بود. بیمارانی که چند نوع آسیب در سر در اثر ترومما داشتند کمترین میانگین BIS را داشتند (میانگین در روزهای دوم و سوم به ترتیب ۳۷/۷۲ و ۳۷/۷۲). پس از بیماران با چند آسیب در سر، کمترین میانگین BIS مربوط به بیماران با خونریزی زیر سخت بود (میانگین در روزهای دوم و سوم به ترتیب ۴۳/۷ و ۴۲/۰۴). بیماران با چند نوع ضایعه در سر احتمالاً دچار آسیب شدیدتر مغز هستند که میتواند توجیه‌کننده میانگین پایین‌تر BIS باشد. بیماران ما که تشخیص DAI برای آنها مشخص شده در CT سر خونریزی داخل جمجمه یا له شدگی مغز در اثر ترومما نداشته‌اند. بر اساس آنچه از منابع مشخص می‌شود خونریزی ساب دورال که منجر به کوما شود پیش‌آگهی بدی دارد، بیماران با هماتوم ساب دورال حاد پروگنوز بدتری از بیماران با آسیب له شدگی منتشر مغز (Diffuse brain contusion injury) دارند.^{۱۵}

در مطالعه حاضر بیماران فقط در مدت سه روز ابتدای بستره پیگیری شدند اما جهت خارج شدن عواملی که احتمال تغییر دادن سطح هوشیاری و BIS را دارند، بیمارانی که دچار اختلال آزمایشگاهی در حین بررسی شدند مانند نایپایداری علایم حیاتی،

بیماران ما سطوح هوشیاری پایین تا بسیار پایین داشتند که جا دارد بررسی هایی در این مورد و به خصوص با صدمات یک طرفه فرونتال در بیماران با درجات مختلف کاهش سطح هوشیاری (خفیف، متوسط، شدید) انجام شود.

در نهایت به نظر می رسد که می توان از مانیتور BIS به عنوان مکمل در کنار سایر امکانات جهت تخمین سطح هوشیاری بیماران با صدمات نواحی مختلف سر (فرونتال یا غیر فرونتال) استفاده کرد، به عبارت دیگر از کاربردهای نتایج این مطالعه با توجه به پژوهش های BIS پیشین در این مورد، می تواند تأکید بر اهمیت استفاده از مانیتور BIS در بخش مراقبت های ویژه و در بیماران ترومای سر و به خصوص آن دسته از بیماران با صدمات موضعی و غیر منتشر در نواحی مختلف مغز (داخل یا خارج از لوب فرونتال) باشد. اما با توجه به تعداد کم پژوهش های جامع، پیشنهاد می شود بررسی هایی با تعداد بیشتر نمونه در آینده انجام پذیرد.

در بیماران دچار ترومای حاد سر بستره در بخش ICU، انواع مختلف صدمات ایجاد شده در سر به علت ترومای اغلب پیش آگهی های متفاوتی دارند، احتمالاً محدوده های اعداد BIS متفاوتی نیز دارند. محل كالبدشناختی آسیب از جهت وجود یا عدم وجود ضایعه در لوب فرونتال ارتباطی با میانگین اعداد BIS هر روز و میانگین مجموع آن ندارد.

سپاسگزاری: بدین وسیله نویسندها این مطالعه بیشترین مراتب قدردانی خود را از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی ایران اعلام می کنند. همچنین نویسندها نهایت سپاسگزاری را از پرسنل و کادر محترم و دلسویز بخش مراقبت های ویژه جراحی بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص) ابراز می دارند.

مرحله REM که در آن افزایش دیده شد که به احتمال زیاد به علت حرکات چشم بود.^{۳۸-۴۰} EMG نیز از عواملی است که در مقالات به عنوان عاملی که احتمال تداخل با BIS دارد یاد شده است. عوامل الکتریکی مانند ECG، تجهیزات با پس قلبی ریوی، پسی میکر دهلیزی^{۴۱} ، الکتروکوتور دوقطبی،^{۴۲} از عواملی هستند که سبب افزایش BIS می شوند. البته بیماران ما به جز مانیتور مداوم ECG سه لیدی تحت تأثیر سایر این عوامل الکتریکی نبودند. از عوامل غیر الکتریکی لرزش سیم های متصل به سر،^{۴۴} در هم کشیدن صورت (Grimace) یا اخم کردن، لرزیدن بیمار، افزایش تون عضلات،^{۴۳} سبب افزایش BIS می شوند. بیماران ما به علت مسائل اخلاقی و جهت کم کردن اثر احتمالی تحريكات خارجی در صورت نیاز مورد تجویز دوز حداقل مورد نیاز فنتانیل قرار گرفتند. Iselin-Chaves و همکارانش،^{۴۵} وجود یا عدم وجود یادآوری و قایع (Recall) را حین افزایش تدریجی دوز پروپوفول یا پروپوفول و آلفتانیل (mg/ml) ۰-۵۰-۱۰۰) همزمان مورد ارزیابی قرار دادند.^{۴۵}

ارتباط بسیار قوی با BIS و کارکرد حافظه پیدا شد و BIS تحت تأثیر دوزهای پایین آلفتانیل قرار نگرفت. تحقیقات محدود مشابهی در مورد رمی فنتانیل^{۴۶} و سوافتانیل^{۴۷} وجود دارد. البته آنچه در منابع در این مورد وجود دارد گاها ضد و نقیض می باشد با این حال در مطالعه ما دوزهای افزایشی مخدّر به بیماران تجویز نشد بلکه حداقل دوز مورد نیاز برای بیمار در صورت ضرورت تجویز می شد.

همه بیماران شرکت کننده در مطالعه حاضر دچار کاهش سطح هوشیاری و تحت ایتوپیشون به علت ترومای مغزی بودند. این مسئله باید در بررسی کلی مقالات در نظر گرفته شود و به همین علت نیز

References

- Jacobi J, Fraser GL, Coursin DB, Riker RR, Fontaine D, Wittbrodt ET, et al. Clinical practice guidelines for the sustained use of sedatives and analgesics in the critically ill adult. *Crit Care Med* 2002;30(1):119-41.
- Rampil IJ. A primer for EEG signal processing in anesthesia. *Anesthesiology* 1998;89(4):980-1002.
- Sigl JC, Chamoun NG. An introduction to bispectral analysis for the electroencephalogram. *J Clin Monit* 1994;10(6):392-404.
- Miller RD, Eriksson LI, Fleisher LA, Wiener-Kronish JP, Young WL, editors. Miller's Anesthesia. 7th ed. New York, NY: Elsevier Saunders; 2010.
- Gan TJ, Glass PS, Windsor A, Payne F, Rosow C, Sebel P, et al. Bispectral index monitoring allows faster emergence and improved recovery from propofol, alfentanil, and nitrous oxide anesthesia. BIS Utility Study Group. *Anesthesiology* 1997;87(4):808-15.
- Jung JY, Cho CB, Min BM. Bispectral index monitoring correlates with the level of consciousness in brain injured patients. *Korean J Anesthesiol* 2013;64(3):246-50.
- Ebtahaj M, Yaqubi S, Seddighi AS, Seddighi A, Yazdi Z. Correlation between BIS and GCS in patients suffering from head injury. *Ir J Med Sci* 2012;181(1):77-80.

8. Li HL, Miao WL, Ren HX, Lin HY, Sha N. Evaluation of continuous monitoring of bispectral index in prognosis in patients with acute brain injury. *Zhongguo Wei Zhong Bing Ji Jiu Yi Xue* 2011;23(6):352-4.
9. Paul DB, Umamaheswara Rao GS. Correlation of Bispectral Index with Glasgow Coma Score in mild and moderate head injuries. *J Clin Monit Comput* 2006;20(6):399-404.
10. Cottenceau V, Masson F, Soulard A, Petit L, Guehl D, Cochard JF, et al. Asymmetry of Bispectral Index (BIS) in severe brain-injured patients treated by barbiturates with unilateral or diffuse brain injury. *Ann Fr Anesth Reanim* 2012;31(12):e275-81.
11. Brown B, Edwards M2, Tay S2. Acceptability of auricular vs frontal bispectral index values. *Br J Anaesth* 2014;113(2):296.
12. Shirashi T, Uchino H, Sagara T, Ishii N. A comparison of frontal and occipital bispectral index values obtained during neurosurgical procedures. *Anesth Analg* 2004;98(6):1773-5, table of contents.
13. Nelson P, Nelson JA, Chen AJ, Kofke WA. An alternative position for the BIS-Vista montage in frontal approach neurosurgical cases. *J Neurosurg Anesthesiol* 2013;25(2):135-42.
14. Heller H, Hatami R, Mullin P, Sciacca RR, Khandji AG, Hamberger M, et al. Bilateral bispectral index monitoring during suppression of unilateral hemispheric function. *Anesth Analg* 2005;101(1):235-41, table of contents.
15. Hines RL, Marschall KE. Stoelting's Anesthesia and Co-Existing Disease. 5th ed. Philadelphia, PA: Elsevier Saunders; 2008.
16. Glass PS, Bloom M, Kearse L, Rosow C, Sebel P, Manberg P. Bispectral analysis measures sedation and memory effects of propofol, midazolam, isoflurane, and alfentanil in healthy volunteers. *Anesthesiology* 1997;86(4):836-47.
17. Liu J, Singh H, White PF. Electroencephalogram bispectral analysis predicts the depth of midazolam-induced sedation. *Anesthesiology* 1996;84(1):64-9.
18. Liu J, Singh H, White PF. Electroencephalographic bispectral index correlates with intraoperative recall and depth of propofol-induced sedation. *Anesth Analg* 1997;84(1):185-9.
19. Katoh T, Suzuki A, Ikeda K. Electroencephalographic derivatives as a tool for predicting the depth of sedation and anesthesia induced by sevoflurane. *Anesthesiology* 1998;88(3):642-50.
20. Struys MM, Vereecke H, Moerman A, Jensen EW, Verhaeghen D, De Neve N, et al. Ability of the bispectral index, autoregressive modelling with exogenous input-derived auditory evoked potentials, and predicted propofol concentrations to measure patient responsiveness during anesthesia with propofol and remifentanil. *Anesthesiology* 2003;99(4):802-12.
21. Bruhn J, Bouillon TW, Radulescu L, Hoeft A, Bertaccini E, Shafer SL. Correlation of approximate entropy, bispectral index, and spectral edge frequency 95 (SEF95) with clinical signs of "anesthetic depth" during coadministration of propofol and remifentanil. *Anesthesiology* 2003;98(3):621-7.
22. Bonhomme V, Plourde G, Meuret P, Fiset P, Backman SB. Auditory steady-state response and bispectral index for assessing level of consciousness during propofol sedation and hypnosis. *Anesth Analg* 2000;91(6):1398-403.
23. Schmidt GN, Bischoff P, Standl T, Hellstern A, Teuber O, Schulte Esch J. Comparative evaluation of the Datex-Ohmeda S/5 Entropy Module and the Bispectral Index monitor during propofol-remifentanil anesthesia. *Anesthesiology* 2004;101(6):1283-90.
24. Jensen EW, Litvan H, Revuelta M, Rodriguez BE, Caminal P, Martinez P, et al. Cerebral state index during propofol anesthesia: a comparison with the bispectral index and the A-line ARX index. *Anesthesiology* 2006;105(1):28-36.
25. Schmidt GN, Bischoff P, Standl T, Lankenau G, Hilbert M, Schulte Am Esch J. Comparative evaluation of Narcotrend, Bispectral Index, and classical electroencephalographic variables during induction, maintenance, and emergence of a propo-
- fol/remifentanil anesthesia. *Anesth Analg* 2004;98(5):1346-53, table of contents.
26. Andrzejowski J, Sleigh JW, Johnson IA, Sikiotis L. The effect of intravenous epinephrine on the bispectral index and sedation. *Anesthesia* 2000;55(8):761-3.
27. Hirota K, Matsunami K, Kudo T, Ishihara H, Matsuki A. Relation between bispectral index and plasma catecholamines after oral diazepam premedication. *Eur J Anaesthesiol* 1999;16(8):516-8.
28. Turan A, Memiş D, Karamanlyodthlu B, Pamukçu Z, Sut N. Effect of aminophylline on bispectral index. *Acta Anaesthesiol Scand* 2004;48(4):408-11.
29. Bruhn J, Bouillon TW, Radulescu L, Hoeft A, Bertaccini E, Shafer SL. Correlation of approximate entropy, bispectral index, and spectral edge frequency 95 (SEF95) with clinical signs of "anesthetic depth" during coadministration of propofol and remifentanil. *Anesthesiology* 2003;98(3):621-7.
30. Driessens JJ, Harbers JB, van Egmond J, Booij LH. Evaluation of the electroencephalographic bispectral index during fentanyl-midazolam anaesthesia for cardiac surgery. Does it predict haemodynamic responses during endotracheal intubation and sternotomy? *Eur J Anaesthesiol* 1999;16(9):622-7.
31. Mathew JP, Weatherwax KJ, East CJ, White WD, Reves JG. Bispectral analysis during cardiopulmonary bypass: the effect of hypothermia on the hypnotic state. *J Clin Anesth* 2001;13(4):301-5.
32. Dewandre PY, Hans P, Bonhomme V, Brichant JF, Lamy M. Effects of mild hypothermic cardiopulmonary bypass on EEG bispectral index. *Acta Anaesthesiol Belg* 2000;51(3):187-90.
33. Lopez M, Ozaki M, Sessler DI, Valdes M. Mild core hyperthermia does not alter electroencephalographic responses during epidural-enflurane anesthesia in humans. *J Clin Anesth* 1993;5(5):425-30.
34. Doi M, Gajraj RJ, Mantzaridis H, Kenny GN. Effects of cardiopulmonary bypass and hypothermia on electroencephalographic variables. *Anesthesia* 1997;52(11):1048-55.
35. Riess ML, Graefe UA, Goeters C, Van Aken H, Bone HG. Sedation assessment in critically ill patients with bispectral index. *Eur J Anaesthesiol* 2002;19(1):18-22.
36. Kim DW, Kil HY, White PF. The effect of noise on the bispectral index during propofol sedation. *Anesth Analg* 2001;93(5):1170-3.
37. Pearson A, Pomfrett C, Pollard B. Does the insertion of earplugs affect the bispectral index of the sedated patient in the intensive care unit? *Br J Anaesth* 1997;79:685-6.
38. Takahashi S, Sakai T, Matsuki A. Bispectral Index periodically changes during spontaneous sleep in man. *Anesth Analg* 1998;86(2S): 234S.
39. Takahashi S, Sakai T, Matsuki A. Relationship between bispectral index and sleep stages in man. *Anesth Analg* 1999;88:57S.
40. Sleigh JW, Andrzejowski J, Steyn-Ross A, Steyn-Ross M. The bispectral index: a measure of depth of sleep? *Anesth Analg* 1999;88:659-61.
41. Gallagher JD. Pacer-induced artifact in the bispectral index during cardiac surgery. *Anesthesiology* 1999;90(2):636.
42. Vretzakis G, Dragoumanis C, Ferdi H, Papagiannopoulos P. Influence of an external pacemaker on bispectral index. *Eur J Anaesthesiol* 2005;22(1):70-2.
43. Aspect Medical Systems. Overview: The Effects of Electromyography (EMG) and Other High-Frequency Signals on the Bispectral Index (BIS). Newton, Massachusetts: Aspect Medical Systems, 2000.
44. Guignard B, Chauvin M. Bispectral index increases and decreases are not always signs of inadequate anesthesia. *Anesthesiology* 2000;92(3):903.
45. Iselin-Chaves IA, Flaishon R, Sebel PS, Howell S, Gan TJ, Sigl J, et al. The effect of the interaction of propofol and alfentanil on recall, loss of consciousness, and the Bispectral Index. *Anesth Analg* 1998;87(4):949-55.
46. Wang LP, McLoughlin P, Paech MJ, Kurowski I, Brandon EL. Low and moderate remifentanil infusion rates do not alter target-

controlled infusion propofol concentrations necessary to maintain anesthesia as assessed by bispectral index monitoring. *Anesth Analg* 2007;104(2):325-31.

47. Hans P, Brichant JF, Dewandre PY, Born JD, Lamy M. Effects of two calculated plasma sufentanil concentrations on the hemodynamic and bispectral index responses to Mayfield head holder application. *J Neurosurg Anesthesiol* 1999;11(2):81-5.

Relationship between type of brain injury with Bispectral Index monitoring in intubated ICU trauma patients

Omid Moradi Moghaddam
M.D.^{1*}
Mohammad Niyakan Lahiji
M.D.¹
Valiollah Hassani M.D.¹
Farid Kazemi Gezik M.D.²
Ehsan Farazi M.D.¹

1- Department of Critical Care, Anesthesiology Department, Rasoul Akram Medical Complex, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

2- Department of Neurosurgery, Rasoul Akram Medical Complex, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Abstract

Received: 05 Nov. 2014 Accepted: 01 Mar. 2015 Available online: 13 Apr. 2015

Background: Bispectral Index (BIS) may be used in traumatic brain injured patients with different anatomical sites of injury to evaluate the level of consciousness. The objective of this study is to evaluate the relation between type of brain injury and the presence or absence of frontal lobe damage based on brain CT-scan with BIS monitoring in intubated acute head trauma patients admitted to the intensive care unit (ICU).

Methods: Participants of this cross-sectional study consisted of 30 intubated head trauma patients over the age of 15 years old, without any known history of visual or hearing impairments, neurologic disorders, mental retardation, or frontal skin laceration, who were admitted to the ICU in Rasool Akram University Hospital, Tehran. Patients who needed muscle relaxant administration, or those who showed instability of vital signs, hypoxemia, disorders of the blood biochemistry, or blood gases, liver or kidney failure, convulsion or hypoxic encephalopathy during the study were excluded. In the first three days of admission, each patient underwent monitoring of BIS every sixty minutes for just six hours a day. All the hypnotic drugs were discontinued six hours prior to the start of monitoring and fentanyl was the only opioid, which was administered if an analgesic was required. Statistical analysis were used to evaluate the data and p-value less than 0.05 was considered statistically significant.

Results: Mean age of all patients was 43.6 years with a Standard Deviation (SD) of 18.96. Presence or absence of frontal lobe injury, had no statistically significant correlations with mean BIS in each three days of study and the mean BIS total. However, mean BIS in the second and third days had statistically significant differences in different types of cranial lesions (contusion, subdural hemorrhage, subarachnoid hemorrhage, etc) which usually have different prognoses.

Conclusion: Different kinds of acute traumatic cranial lesions with different prognosis may have different values in BIS monitoring. Presence or absence of frontal lobe injury, had no statistically significant correlations with BIS values.

Keywords: consciousness monitors, craniocerebral trauma, frontal lobe, intensive care units.

* Corresponding author: Rasool Akram Hospital, Sattarkhan Ave., Tehran, Iran.
Tel: +98-21-66509059
E-mail: moradimoghadam@yahoo.com